

Gjør hjertedøren høy, gjør toleransen vid.

Om Kirken Den Norske, ikke er for alle hvem er den da for.

Det er nesten så jeg får lyst å endre deler av Arnulf Øverlands dikt til å lyde; Du skal ikke godta så inderlig vel den dør som bare er åpen for deg selv.

Det å vise nestekjærlighet, elske sin neste, ja, det er et vidt begrep. Utgangspunktet for akkurat det må vel være å vite hva det vil si å kjenne nestekjærlighet, å kjenne hva det vil si å elske. For det er ikke gitt at det ligger rett under nesen på oss.

Jeg hører at det er store ord og begreper som kanskje kan virke høytravende, men jeg tror det er ord som påvirker oss hverdagen enten vi tror det eller ei.

At homofile nå kan gifte seg i kirken er flott, at de har vært ekskludert fram til nå er en historisk skamplott.

Kirken har hatt en stor rolle i samfunnet og har det den dag i dag, dog har den religiøse samfunndelen fått flere farger og kulturelle rammer. Der vi tidligere hadde en kirke, en tro, har vi i dag flere kirker og mange trossammfunn i Norge. Det skaper meningsmangfold og tankefrihet, som igjen er en del av vårt viktige demokratiske samfunn.

Elsk hverandre slik jeg har elsket dere, sa han som sine siste ord. Så hva betyr det rent praktisk?

Om du vet at tjommien din er klin blakk og sulten mens du selv er maett og har penger på bok, gi ham mat og penger.

Vet du om en som er alene, mens du er blant flere, inviter. Sett en annen et steg foran deg selv.

Våg å åpne øynene. Våg å gå nær.

Så var det dette med Kirken, er den for alle? Jeg tror ikke det. Hadde den vært for alle, hadde alle vært der.

Det finnes alt for mange mennesker i vårt land som har fått en knytteneve i fjeset av Kirken. Oftest verbal.

Nei, vi kan ikke vie dere to, du har jo vært gift før.

Nei, vi kan ikke døpe dette barnet, dere som foreldre er jo ikke gift.

Nei, vi kan ikke spille den sangen i begravelsen, den står ikke i salmeboken.

Er det noen som tror at Kirken blir attraktiv da?

Vil Kirken være for alle? Okei, da må kirkedøren bli så høy og så bred at alle som vil kan komme inn den døren. Da må det være rom for Jørgen Hattemaker og Kong Salomo, den overbeviste, tvileren, opprøreren, ja, alle som vil inn. Vi må tåle hele mennesket å slutte med behovet for å styre over og i andres liv. Er det tror det handler om eller er det et behov for å være autoritær. Det siste fungerer sjeldent.

Undres på om Kirken på sikt vil være et sted hvor toleranse og nestekjærlighet er byggverket. Da må vi tenke den viktigste ordlinjen av alle; Det handler om mennesker, det mest dyrebare.

Problemet er ofte ikke Gud, men alle de som skal formidle og framstille ham.